

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Félelős szerkesztő

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvetetnek a kiadóhivatalban.

Hangulat a városi közgyűlés után.

A városi tisztviselők fizetésének emelése és lakbérüknek megállapítása iránt felvetődött kérdés, amint tudjuk, múlt hó 17-iki közgyűlésen csufos vereséget szenvedett.

Nagy volt az elkeseredés széles körben s különösen a városi tisztviselők soraiban hangzott fel sürűn az elégedetlenség moraja. Valósággal revolutionális forrongásnak tarthattuk volna az elégedetlenkedő kitörést, ha nem tudnók, hogy ez csak a szegény akhivoknak erőtlen méltatlankodása, kik megisszák a levét annak, mit a királyok elhatarozának.

Bizony különös dolog is történt a közgyűlésen. A városi képviselő-testület egy nagy része falankszként tömörült egymás mellé, hogy a szegény 500-800 frt. fizetéssel bíró városi tisztviselőknek a méltányos fizetésemelést és a szokásos lakbérilletményt megtagadja.

Miért volt ez ellenszegülés? Gondolkoznak ma a higgadtabbak. S unisono megállapodtak abban a feltevésben, hogy ez a polgármesternek, a törvényekben járatos polgárfőnek elhamarkodása volt, aki az égi mannaként lehulló városi jövedelemáldást a leggyorsabb tempóban igyekezett a polgármesteri állás előnyére kiaknázni.

Mint tudjuk a városi tisztviselők legnagyobb része megelégedett volna a városi számvévőség által kidolgozott ama tervvel is, hogy a képviselő testület minden-egyik tisztviselő fizetését 25%-kal emelje.

Ez azonban nem tetszett a polgármester urnak, ki bizva ismert szerencséjében, azzal biztatta és nyugtatta meg tisztviselőtársait, hogy az általa feltalált külön kules szerinti fizetés felemelést egész könnyű szerrel fogja a képviselő testületben keresztül vinni.

És mi történt? A külön kulesos fizetés felemelés megbukott és a

tisztviselők ismét csak ott vannak, hogy gyarló fizetésért kénytelenek olyan munkát végezni, mit más városban még egyszer olyan mennyiségű fizetéssel honorálnak.

Pogány Virgil kir. járásbíró tudván a polgármesteri sikeres kulesról, ki is fejezte elégedetlenségét a polgármester és a rendőrkapitány, mint két főtisztviselő hivatalos működése felett — épen azért, mert az a bizonyos külön kules, a többi tisztviselő rovására e két álláshoz kötött fizetést óhajtott csak mindenáron és pedig hatalmas summával növelni.

Pogány Virgil a polgármesterről „bizonyos jó akaratúval nyilatkozott” míg a legalaposabban letámadta a rendőr kapitányt. Pogány felszólalása sok képviselőnek tetszett soknak nem: nem tetszett pedig nemcsak a hangjánál fogva, de azért is, mert igen rosszul volt adressálva.

Az a tisztviselő — értik a ren-

TÁRCA.

Csevegtem, kacagtam...

*Csevegtem, kacagtam s szívem majd megszakadt,
Törtém némán, ajkam patacsra nem fakadt.*

*Végy sebeimre gyógyjirt sem kerestem,
Dalolva rittem én előre kerestem.*

*Végre lerokadtam a nagy teher alatt,
Oh átkos gyöngesség, oh átkos pillanatot!*

*Kitört, mint lázroham, a titkolt szenvedély:
Látható alatt mily lángszerdem él.*

*Koldultam eléd, ki mástól soh' se kért
Éltemet altam von egy árca esőkövet.*

*Kezeidre hullott esőkjaim serege,
Hogy volt lelked hozzá? areal csaptál vele.*

*Egy meggyűlöltelek, egy megatálatlak,
Megfogadtam többet sohase lássalak!*

*Rim néztél mosolygra s bár sajtott meg a seb,
Lábaidhoz küsztem, mint a hűséges eb.*

Edith.

Emlékezés.

Nem esalódtam: persze, hogy az én kedves kis Bimbulámról szól a mesze Zsitivölgyi úr pennájának jóvoltából. Tehát már a nyomda festék is írja a nevét; szárnyra kelt a hirt, lehullott a leple, elárulta az írty mostoha, a roskatag Ghymes, mert félti nimbusát.

Ismerem én is a szép kis Bimbulát, ismerem közelről, nem írott mesékből, hanem a melyeket át is élttem benne. És e való dolgok igazán mesének illenek; ha mind elsorolnám, a mit én ott láttam, azt mondának rá: Hári János beszél!

Csodálatos kis fészek az ott fent a hegytetőn, elrejtve a lombos fák árnyas sűrjében, melyeknek minden kiesinye- agya ismeri a szarvast, vadkaut, dámat, őzet, moufflont, rókát, nyulat, fácánt, foglyot és ki tudja még miféle két-és négy lábú állatját az erdők titokzatos rejtekének. — Hej, de sokszor válogattam köztük, ha nem is mindig a puskám végéről, de az is élvezet, mikor meszelátón ott látom a csordát, a melyet nem gulyás terel.

Volt azonban szerencsém is néha, sőt nem egyszer történt, hogy a „dupla” után párjával adózott a vadak serege.

Egyszer is, — ámbár az éji les után már terítékben feküdt egy szép szarvasbika, kéznél lévén néhány munkás ember, hajtat

is terveztünk. — Fent álltam egy meredek oldalnak merész szikla orman: tíz év előtt, midőn először hagytam el a „Nagy-Altól” végtelen rónáit, szülőföldemet, aligha mertem volna megállni e helyen. Persze, ott nekünk a vakond túsás volt a domb, hangyaboly a hegy, s a kenyérsütő kemencének fehérré meszelt kúpja testesíté meg a havasokról alkotott képzeletet.

Néma esend borult a hajnalodó tájra; még nem ébredt fel a nagy természet. A hajtók csoportja óvatosan ereszkedik a katlan fenekére, hogy az oda rejtőzött vadakat felénk terelje. Velük van az erdőőr is, ez vezetli a sereget. Erdemes alak: két párra való bagaria zuhog lábain; hangjától nemesek a vad, de a vadász is megjéd; löni tud, de ritkán talál vadat, annál több kárt tesz lövéseivel a fáknak; és leleményessége mindenekfeletti, tipikus alakja a lédecezeknek, kik a létrát keresztben viszik az erdőn, s nincs kogyelem annak a fának, a mely ki nem tér a létra elől. — De azért rendem megy minden. Egy tapsifüles „Jakab” már iparkodik is felém; nem igen riad, csak ugy hevénnyében oldja a kereket, mert tapasztalta, hogy az ő fajára nem sokat hederít se hajtó, se puskás. Inkább fél a hosszufarku vörösbundásoktól, mert azoknak adózni kell egy-két kis zajaeska husával, bőrével. Mig „Jakab” ökelme csak mókázik előttem, egyszerre esörtetés ijesztli meg, s rohan esze nélkül;

dörkapitányt, — aki 27 évig jóakarattal, buzgalommal, ha nem is mindenben kifogástalanul, de mindig becsületesen felelt meg hivatali állása kötelemének, ugyszólván pottom irnoki fizetésért, nem dorongolható le méltányosan az új bünvádi perrendtartás szent nevében annál is inkább, mert a város 27-30 évi szolgálat után sem tud egyéb nyugdíjat biztosítani szolgálatában elagott tisztviselőinek, mint hogy a végsorompónál kenetteljesen azt mondja nekik: Requiescat in pace!

Hanem Pogány Virgil rosszul adressált beszédjét egyenesen a város fejéhez a polgármesterhez intézhetné volna és kellett is volna intéznie. Mert a polgármester nemcsak arra való, hogy az állása bürokratikus részét elvégezve, azon jó tudattal térjen haza, hogy minden rendben van, hanem a városi közgazgatás álljától az ómegáig sokat személyesen elintézni *s mindent ellenőrizni, felügyelni* van hivatva. Ő tartozik a képviselőtestületnek minden szabálytalanságért felelősséggel és ő tartozik a képviselőtestület figyelmét a közszükségleti hiányokra irányítani s ezek megszüntetése és pótlása iránt kellett volna első sorban intézkedni, javaslatokat tenni, nem pedig a polgármesteri fizetésnek 1000 koronával való felemelését sürgetni, mely 1000 korona sehogy sem áll arányában a többi tisztviselők proponált fizetésfelemelésével, sem pedig a 46%-os pótdóval.

Miért nem felelt meg ő a rendőrkapitány ellen felhozott vádakra?

nyomában egy remek döm-bika ismlik, de hirtelen irányt vált és lefelé törtet szokott váltójához, hol várja a nem sejtett, biztos — halál. Mert nem szokott hibázni, a ki ott lesekzik, talán most sem téved az express golyója. Megrázza a léget a puská dörög, s az öreg Ghymes felesel csak rája, aztán ismét halotti esend. — „Tovább!” Jelzi a hajtók vezére, s hallatszik újra a botok monoton kopogása.

De mintha rosszul hallanék; úgy tetszik nekem, hogy nemesak a hajtók felől, hanem mögöttem is megmozdult az erdő. Szokatlan jelenség, s nem is volna tréfa, ha valami vakmerő taktikával közre fognának a tapsifülek, mert hát azoktól kitélik ilyen kis tévedés, olykor talán szándékosság is egy némely új kamaszlis uracska kedvéért. Biz ez tiszta valóság, valami hátulról iparkodik felém, s nem is egy, de legalább is kettő. Most már jól hallani amint tipegnek, topognak a száraz harasztok. — Minden figyelmem a gyanús irány felé van szegedve, s lesem a pillanatot, midőn a hegyoldal fordulóján megjelennek a rejtélyes alakok. Már — már kitor rajtam a szenvedély lúza, érzem, hogy vadász vagyok, elárulja a szorlelem fészke, szívem dobogása. Végre előbuknak egy-majd utána a másik, és gyantafüggő kocognak felém; fejük lehorgosztva számított keres, kerülik a a hegyet, mintha eltévődtek volna. Durr, durr, — és mintkétto ösztergy; néhányat vauaglanak még, s fegyverem füstjével elszáll a

Miért nem ígerte, hogy a kifogásolt dolgoknak utána néz?

A tisztviselők fizetése imígyen nem maradhat, azt tudja a képviselőtestületnek minden egyes klikk-pesszióval meg nem riasztható s állítólag a demagógia által vezetett tagja. Eljön az idő, hogy a tiszti fizetések méltányosan fel fognak emeltetni, akkor azonban, ha azt akarja a képviselőtestület, hogy jobbízetésű állásra kvalifikáltabb egyéneket kapjon, arról is gondoskodják, hogy a szolgálatában elagott tisztviselőinek végső napjait méltányos kegydíjjal tegye elviselehetővé.

Ilyen a hangulat. Ezt a városi képviselőtestület intelligens nagy részének véleménye, melyből kiki levonhatja maga részére a konzekvenciát: az is, akit az állítólagos indulat szított, azok is, akiket tényleg az őnzés vezérelt.

Dr. Baltik Frigyes Léván.

Léva, 1900 május 3-án

Valóban szép, külsejükben ünnepszerű és mélyükben megható napok virradtak fel a tegnapi és mai nappal a zászló díszbe öltözött Léva városára. Dr. Baltik Frigyes a dunán-inneni ág. ev. egyház kerület mély tudományú és fáradhatlan tevékenységű püspöke, magyar főrendi házi tag s a másodosztályú vaskoronarend lovagja tegnap az egyházmegyei elnökség és a jegyzői kar kíséretében városunkba érkezett, az itteni ág. ev. egyházközségben a kánonszerű egyház látogatását el-

kielölt pára. — Ujra töltök, s várom a vadásztársakat, hogy beszámolják zsákmányimmal. — Ez se mindennapi, tünődöm magamban, kettő egy duplára, a mielőtt eddig még egyet nem láttam itt. Majd néz nagyot az öreg „Mester”, a ki ugyancsak számon kéri ám a lövéseket, s csak győzzed hallgatni, ha véletlenül „vivat...ra löttél! De már jönnek; esőrégg lábuk alatt a hegyoldal törmelék, s az erdőre dörmögő beszéde is jelzi, hogy vége hajtásnak. Elül kapaszkodik a háziúr, a saigorú kritikus; firkésző tekintete már keres engem és a bízalomra méltott lövések halottjait. Kérdő pillantására igent bólintok, s büszkén mutatom ujjaimon, hogy „kettő.” Mosolyra derült arcúlattal, leplezhetetlen kíváncsisággal sietnek felém, hogy a harasztba süppedt vadakat láthassák. Elsőnek gestulál a kritikus „Mester”, majd a többi tücsök; nagysikára előbandukol az erdőre is és miközben verejtékét törli homlokáról, nagy bölesen kísüti, hogy „kérem alisan ezek a molnár — kutyái. Jól ismerem őket; hová kujtorognak a bestyia dögök; Na most má mehettek vadászni!” — Eme gyöngéd büszsüztetés után a hajtók serege elvégzi a temetési szertartást, mi pedig azalatt haladunk a kis Bimbuda felé, melynek tüzéről előkerül aztán az áldomás válogatott menüje, fűszerezve a barátság vidám élceivel, miközben a „Mester” arra is megtanít, hogy nemesak a bakancsot, de a kavicskát is meglehet fejelni, kétszer, háromszor is. — . . . k.

végezte, majd a délután hittestvérei ragaszkodó szeretetének és a városi intelligens közönség lelkesedésének frappans megnyilatkozásai között további körutját folytatva kíséretével Nemesénybe távozott. A nevezetes napokról, melyek felejtethetlen nyomokat hagytak minden vallásos szívben a következő tudósítást állíthatjuk össze.

(A fogadtatás.)

A már hónapokkal ezelőtt jött öröm hír f. hó 2-án valóra vált; a lévai ág. ev. egyházközség s Léva városa vendégeül fogadhatta egyházkerületi püspökét, dr. Baltik Frigyes főrendiházi tagot és a II. oszt. vaskorona rend lovagját. Nagy és díszes közönség lepte meg a vasúti állomás peronját, hogy a Csata felől 11 óra 52 percek érkező vonattal jött illusztr vendéget méltóan fogadja. A vonat a jelzett időben megjelent, s a közönség éljenzése között leszállt a méltóságos alakú, ősz püspök, kit először a lévai ág. ev. egyház nevében és az egyházi tisztviselők élén Leidenfrost Tódor urad. igazgató egyházközségi felügyelő, majd a város közönsége nevében Bódogh Lajos polgármester fogadott. Künn az állomás előtt a fogatok beláthatlan tömege sorakozott. A püspök, kinek kíséretében ott voltak Kosztolányi Sándor egyházmegyei felügyelő, Raab Károly kormöbányai főesperes, Kosztolányi István és Liptai Endre egyházi jegyzők, továbbá az alispán képviselőtársaság elnöke, Dr. Bódogh Lajos főszolgabíró — Leidenfrost Tódorral a díszes uralagi négyes fogaton foglalt helyet. Aztán lassu tempóban megindult a menet, elől magyaros díszbe öltözött banderiummal. A fellebörgözött városba érve üdvözlések és lelkes éljenzések között vonult fel a püspökkísérő kocsisor, majd megállt a parochia előtt, hol az egyházfőt az ev. egyháztanács élén igen szép szavakban Bándy Endre lelkész üdvözölte. A keuetteljes arcu püspök mindhárom üdvözlésre a meghatottság igaz hangján válaszolt s mindegyikben azt hirdette hogy e tiszteletnyilvánításokban nemesak a hittestvérei de a magyar testvéri szeretet megnyilatkozásait is látja. A parochia fogadtatás után cerelet tartott az egyháztanács tagjai között mindegyikkel kezelt szorított és szíves szavakkal köszöntö őket. Majd betért Bándy Endre lelkész hajlékába, honnan kíséretével együtt a Schoeller-palotába ment, hol a két nap alatt számára szállás volt berendezve.

(Közgyűlés.)

A püspök az egyházközségi fogadtatás után a Schoeller-palotába szállt, hol megebedélyen, d. n. 2 órakor az iskolát látogatta meg, majd 3. órakor a küldöttségeket fogadta. Küldöttségek tisztelegtek: A romai kath. plébánia hivatal Siposs Antal és Holbl Antal segédlelkészek képviselőiben; az ev. ref. gyülekezet, élen Tolnay Dénes lelkész és a presbiteriummal, e honti ág. ev. főesperesség küldöttsége, a lévai úr. hitközség és az állami tanítóképezde tanári kara, élen Szabó Lajos igazgatóval.

Délután 4 órakor kezdődött a közgyűlés, melyet az egyházfő rövid imával megnyitván, Bándy Endre lelkész a jegyzőkönyvet olvasta fel. A jegyzőkönyv kimerítőleg és alaposan tárgyalja a lévai egyház alakulásának történetét, hitéleti, vallásferkölesi, anyagi és egyéb viszonyait. Közben a püspök jegyzőkönyvileg köszönetet mond Ulreich Nándor gondnoknak, ki immár 25 év óta példás buzgalommal viseli ezen tiszttét. A lélekszám megállapítása végett kéri a közgyűlést, hogy az összeírást saját hatáskörben, minél előbb eszközölje. Az egyházfő örömmel konstatálja, hogy az 1886 évi canonica visítatio jegyzőkönyvében vallási buzgalomkért jegyzőkönyvileg megörökített Schoeller, Leidenfrost, Boleman és Belesák családokhoz ma már a Medvecky, Balbach, Fogler és Ulreich családokat is sorolhatják, melyeknek egyenként és együttvéve jegyzőkönyvi köszönetet mond. A templom és

a lelkeszlak javítása iránti intézkedés határozatba ment. Az egyházi anyakönyvek példás rendben találattak. Az egyházközség pénzügyi viszonyai rendezettek, egyházi pótló adó nem fizetleik. Léva város képviselőtestületének jegyzőkönyvének köszönetet szavaztak a lélekszám arányához képest való segélyezésért, szintén köszönet szavaztatott az egyháztanácsnak és a vezetőségnek az adományok és alapok növelésért. A szorványok közül Zeliz község kijelöltetett, hogy abban évente egyszer istentisztelet tartassék, a szorványok hitéleti gondozása a lelkeszre bízott, ugy szintén az is hogy a szorványok híveidőközönként hitoktatásban részesüljenek. Több kisebb tárgy elintézése után a püspök berekeszti a harmadfél órig tartó közgyűlést s a jelenváltak élénk eszmeesere között, de szívben meghatóttan távoztak a közgyűlés színhelyéről, a templomból.

(Zárt bankett.)

Schoeller Gusztáv lovag megbízásából, ki édes atya születése napja alkalmából Bécsbe utazott, Leidenfrost Tódor urad. igazgató f. hó 2-án este az Oroszlán fogadó nagytermében fényes estebédre hívta meg a város notabilitásait, hol a prezideáló dr. Baltik Frigyes püspökön kívül, mint meghívottak részt vettek: Balbach Árpád, Bándy Endre, Belesák László, Bódogh Lajos, Boleman László, Csekey Vilmos, Eckert Elek pénzügyigazgató, dr. Frommer Ignác, Fogler Lajos, Fischer Miksa izr. e. k. elnök, Fizely Lajos, Freeska István, Hoffman Ferenc, Holló Sándor, a „Bars” szerkesztője, dr. Karafiáth Márius, dr. Kaszaniček Kálmán, Kosztolányi Sándor egyházm. felügyelő, Kónya József, Krupce István, Kern Albert, Kern Vilmos, Kriek Jenő, Kovácsik Samu, Leidenfrost Tódor, e. k. felügyelő, Leyrer Károly, Liebermann Leo főrabbi, id. Lakner László, Liptai Endre, Levatic Gusztáv, Mihálesies György őrnagy, dr. Medvecky Károly, Mihályi István főhadnagy, Medvecky Sándor, Müllner Mihály, Ordódy Endre ízbíró, Pazár Károly, Pogány Virgil kir. járásbíró, Raab Károly főesperes, Sipos Antal, róm. kath. káplán, Stosius Ernő, Szabó Lajos képezdei igazgató, Szilassy Sándor, Thurner József a „Léva és Vidéke” f. szerkesztője, Tolnay Dénes ev. ref. lelkesz, Ulreich Nándor, Vörös Mátyás főgyimnásiumi igazgató stb. mintegy ötvenen. A menü a következő volt:

Tavaszi leves,
Sonka aszpikkél,
Porrazott kecskeg. trm.
Párisi filée gold. borsoval,
Túrós osusza,
Parfált es. Crème,
Sajt,
Gyümölcs,
Kávé,
Udvári sorok,
Peccsenye bor,
Erdélyi Leányka,
Erdélyi vörös,
Tódeji Talisman pezsgő.

Az estebéd alatt a peccsenye felszolgálása után felkelt dr. Baltik Frigyes püspök s a koronás királyra írt poharát. Ezután a toasztoknak megszámlálhatlan serege következett. Leidenfrost Tódor a felekezetek közötti példás egyetértés belevonásával a püspökre, Bándy Endre Kosztolányi Sándorra és Raab Károly főesperesre, mint a Barsi egyházmegye elnökeire, Lakner László, Tolnay Dénes, Pogány Virgil, Szabó Lajos a püspökre, közben Sipos Antal, Tolnai Dénes, dr. Frommer Ignác és Karafiáth Márius Leidenfrost Tódorra, Krupce István Léva város és intézményeinek felvirágozására, Kriek Jenő, Mihálesies őrnagyra, Belesák László az alispán megbízottjára Ordódy Endre ízbíróra, Medvecky Sándor Ulreich Nándorra, Bándy Endre a távollévő Schoeller Gusztáv lovagra, Liebermann Leo az ember-szeretet köztünk levő apostolára a püspökre, Mihálesies György a polgárságra, Kriek Jenő Vörös Mátyásra, Medvecky Sándor Báthy László prépostra, ki jelenleg Rámában van, Pogány Virgil Leidenfrost László orszgy. képviselőre, Kriek Jenő tanár a két jelenlevő lap szerkesztőre, mint sajtó képviselőre, Pogány Virgil Eckert Elek pénzügyigazgatóra

és még többen mondtak szebbnél szebb pohárköszöntőket. Igen érdekesek voltak Karafiáth Márius verses felköszöntői, melyek igazi humorból szíporokáltak. A sikerült bankett, melyen mindenki igen jól érezte magát az élféletűni örökig elhúzódott. Az estebéd alatt Lakatos Sándor künő zenekara hangolta meg jobb kedélyre a jelenváltakat.

(Az ünnep vége.)

Ma délelőtt 10 órakor a hittestvérek szép száma töltötte meg a kisdéd templomot, melynek hajójában a püspök és a többi hivatalos személyiség foglalt helyet. Rövid ima után Bándy Endre helybeli lelkesz lépett föl a szószékre és a bűnbánatról, valamint a megtérésről tartott igen szép és megható szent beszédet, melynek végzetével áldást mondott az egybegyűltekre. Ezután a főpásztori jegyzőkönyv lett felolvasva, majd Dr. Baltik Frigyes püspök az oltár elő állva keneteljes prédikációval intette a híveket Jézus Krisztus követésére. A szent beszéd befejezéseil áldásba részesíté a gyülekezetet és az egyházközséget, melynek összes háztartási és hitéleti ügyeivel megelégedve elismerését fejezte ki. Az okmányok átadása és lepecsételése után a hívek zsoltár énekléssel hagyták el a megható egyházi ünnepély felszentelt helyét.

Az 1 órára hirdetett bankett csak felkettőkor kezdődött s így nem esoda, hogy az ebéd a késő délutáni órákba esapott át. A toasztok sorát Medvecky Sándor nyitotta meg, ki az egyház nevében a távozó püspökre úritette poharát. Dr. Baltik Frigyes szeretetteljesen emlékezővén meg az itt töltött kellemes órákról Léva város közönségét köszöntötte fel. Bándy Endre a részt vevő más vallásfelekezetűekre, Leidenfrost Tivadar Belesák László volt egyházfelügyelőre Belesák László Raab Károlyra mondott sikerült toasztot. Volt még több szép felköszöntő is, majd a püspök jelt adván a felkelésre miutánján lekisérték a négyes fogatit, mely további körúttára Nemesénybe vitte. Isten hozza a derek főpásztort minél előbb ismét városunkba.

H I R E K.

— **Fülöp orleansi herceg** főudvarmester kíséretében m. hó 26-án József Agost főherceg látogatására Kis-Tapolcsányba érkezett. Itt tartózkodása idején a kis-tapolcsán i pagonyokban vadászatok tartattak.

— **Püspök Lévan.** Ritka vendég fordult meg f. hó 2-án és 3-án kisdéd városunkban. Dr. Baltik Frigyes ág. ev. püspök látogatta meg az itteni egyházközséget. Mint minden alkalommal, úgy most is érdekes epizódok védők felismerre, melyeket sietünk olvasóközönségünk tudomására hozni. A város fellobogóvva várta a kiváló tudományu egyházfőt és mozsarak durrogása növelte az ünnepi fényt. A közönség sűrű csoportokban állta el az utcaikat, hol a püspök átvonult. Csak szeretni és lelkesedni tudunk, alig észrevehető mosolyt esalt ajkunkra néhány igyekező polgár azon ténye, hogy házáról ilyen című zászló lógott: „Éljen Lovászy Márton” — „Éljen a függetlenség.” Jóságos areu, magas termetű öreg úr a püspök, kit kiváló vallásossága és mély tudománya mellett természetes pompás humora is jellemez. Mikor superintendensnek választották, az egyházközségek ellenőrzése végett körútra indult. A körút befejeztével azt tapasztalta, hogy testsulya 7 kiloval kisebb lett. „No fiaim — így szööt családjához — ha ez a kötelességem ilyen srtapázióval jár, nemsokára végkép el kell bucsuznom tőletek, mert teljesen elfogyok!” — Máskor ismét kíváncsi volt mennyi a testsulya. A balassa-gyarmati állomás automata mérlegén mérte meg magát és csudál-

kozva látta, hogy az 10 kiloval többet mutat, mint a menyének körülbelül lennie kell. Jóságosan megfenyegette újjával a mérleget és így szööt hozzá: Hamis jószág vagy te nagyon, mert vagy minden embert megesalsz vagy nekem akarsz különösen hízelelenni.

— **Kaffka Bars megyében.** Hivatalos értesítésünk ugyan még nincsen, de valóként emlegetik, hogy a belügyminiszter a vármegyénkbeli közigazgatás megvizsgálására ugy mint Hontban, ide is Kaffka László miniszteri biztost fogja kiküldeni. A miniszteri biztos e hírek szerint nemsokára vármegyénk területére lép.

— **Esküdszéki tárgyalások.** Az ar-marothi kir. törvényszéknél az esküdtbíróság f. hó 14-én kezd meg működését, mely előreláthatólag két napig fog eltartani, mert csak két ügy kerül az ülészak alatt az esküdtbíróság elé. Az egyik Tolnai Lajos lévai napszámos és cigánytársának Vig Bilai Józsefnek rablási bűnügye. Ezek rabolták meg ugyanis m. év november 22-én Mali János fekete kelesényi lakost, ki Szántóra igyekezvén, az éjjelt a lévai piacon pihenve töltötte. A jövő esküdszéki tárgyalás illetve ülészak november hó 14-én veszi kezdetét.

— **Közérdek vagy személyeskedés.** Pogány Virgil kir. járásbíró úr annak kijelentésére kért fel minket, hogy vissza kell utasítania a legutóbbi városi közgyűlésen mondott beszédjére vonatkozólag a „Bars”-ban napvilágot látott azon célzást, mintha őt a városi tisztviselők fizetése felemlésének kérdésé né — akár személyeskedés, akár indulat vezérelte volna. A kik ismerik az ő közpályáját, azok tudni fogják hogy őt mindenkor a közérdek vezérli, — akár legyen azután valakinek kellemes az által, akár nem. Az áramlattal való együtt úszás bár hasznára lehetne — nem mestersége. A kik róla mást állítanak, vagy nem ismerik — vagy szándékosan magyarázzák félre tetteit.

— **Kulisszak mögöl.** A Juczi egyik este tancmulatságba készült. Hát persze hogy elcseszte a magysága pudertjét, mert hát csak puderos arcaal lehet igazán hódítani. De hát hova rakja az öltözködésig. Juczikák esze igen furfangos a veszedelmek pillanataiban s hirtelen eltökélte, hogy a lisztes kosárbá dönti. Senki sem tudja mi az. Bizony nem is tudta. Közben Juczi elszaladt egyért-másért a boltba, el is terefelélt a sarkokon a pajtásnővel ez alatt meg a naacsága a vacsoraához látott, mert az uracsákja már igen türelmetlen volt. A lisztes kosárból a gyűrő deszkára öntötte a lisztes, tojást ütött bele és csakhamar ott párolgott a gulyás mellett a jó „nokelli”. Az uracska pompásan lakmározott belőle mikor Juczi beront mint a szélvész és elkiáltja magát: „Jessus a — pudert eszik!” Az ám. A naacsága elhalványodott a házikisasszony ájuldozott, csak a férj tartotta meg hidegvérét s míg egy pohár savanyu borral öblítette le a puderból készült „nokelli-t” odadörmögte élete párjának: „Szerenese még, hogy a puderpamacsolót gulyásnak meg nem főzted!” Faktum.

— **Csendőrösszemlék.** Zeigler Károly alezredes a pozsonyi csendőrkerület parancsnoka a csendőrörsök megszervezése végett vármegyénk területén tartózkodik.

— **Gyászhir.** Forgách Károly gróf gombai földbirtokos, néhai Migazzi Vilmos gróf veje, m. hó 26-án elhunyt Bécsben. A megboldogultat özvegye Migazzi Eugenia grófnő és két gyermeke gyászolja. — Verébelyi Cherebő Lajos földbirtokos nyug. kir. aljárásbíró életének 82-ik évében m. hó 27-én meghalt Dieskén.

— **Esküvő.** Neuer Kálmán az első magyar általános biztosító társaság tisztviselője április 30-án esküdött örök hűséget Meissel Lina kisasszonynak. A polgári kötésnél mint tanúk Faragó Samu titkár és dr. Gellényi Miksa orvos szerepeltek. A vallási rész elután nagy közönség jelenlétében a zsinagógában folyt le, hol az új párnák a sok vendég állandó boldogságot kívánt.

— **Orvendetes hír.** Dr. Boleman János fővárosi assistens orvost a kórmóczbányai városi képviselőtestület a város tulajdonát képező Stubnya fülde kezelő orvosává választotta meg.

— **Gazdasági tudósító.** Tarisch Rezső fűszi földbirtokost a földművelésügyi miniszter a verébelyi járás gazdasági tudósítói tiszttségével bízta meg.

— **Véglegesítés.** Vigadi Virgil lévai járási állatorvost, miután a törvényben előírt minősítést megszerezte a vármegye főispánja állásában véglegesítette.

— **A honvedek májusa** az idén nem volt valami igen kedvező annak dacára, hogy folyósították a nagyobb tisztii gázsikat mert, annyi levonást tettek, hogy fizetésleszállításnak is beillett. Az előléptetés pedig valószínűleg fukar volt, mi legjobban abból tetszik ki, hogy a tényleges állományban alig 10 tisztihelyettest neveztek ki hadnaggyá. A minket érdeklő előléptetések és változások a következők: Pólya Kápoly őrnagy alvezredessé, Szulyovszky Armin őrnaggyá, Maly Pál I. oszt. századosná lett előléptetve. Artner Kálmán főhadnagy a 13-ik gyalogezredtől a lévai zászlóaljhoz helyeztetett át a 8-ik század parancsnokságával lett megbízva.

— **Bicikli tolvaj.** Sauer Mór fakereskedőnek a raktárban álló biciklijét egy sportkedvelő ügyes tolvaj a mult napokban elemelte. A rendőrség legerélyesebb nyomozást indított.

— **A jótékonyág nevében.** Valami Epstein Ede nevű budapesti egyén (lakik VI. Szondi út 78 sz. alatt) azt a módját találta ki a pénzszerzésnek hogy a szünetei gyermektelep javára levélbélygekben gyűjtésre szolítja fel a humánus hölgyeket. A gyanus üzletet a rendőrkapitányságnaknál bejelentették, melynek a budapesti főkapitányság 1900. sz. alatt átírt, hogy Epsteinnek gyűjtésre engedélye nincsen s így fel kérjük a nemesszü hölgyeket hogy hasonló szedelnének fel ne üljenek.

— **Magyar név.** A belügyminiszter megengedte, hogy Kohi Bernát fakovezekényi illetőségű, budapesti lakos vezetőnévét „Kondorra” változtathassa.

— **Athelyezések.** Kosiczky Károly ar. maróthi postássegédtséget hasonló minőségben az alsó-kubini postahivatalhoz, Buda y Zoltán tornaljai kir. járásbírószáki aljegyző az ar. maróthi kir. törvényszékhez helyeztettek át.

— **Hulla a patakban.** A kistapolcsányi patakban az alsó malomnál m. hó 25-én egy gyermekhullát találtak. A törvényszéki orvosi boncolás kiderítette, hogy a gyermek orszakos hallál mult ki. A megindított nyomozás eddig eredményre nem vezetett.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

S. D. Kis-Komárom. Még egyszer fogadja szíves köszönetünket — Kakukfi. Fél év óta elnézi, hogy nyakfedőgomb szívesülé zongoményeiért bizonyos Kakukfi urát dorgáljunk, s most mikor elcsúszott az öreg ágyút, szerényen megjegyezi, hogy azt magára nem veheti, mert in Kámu t f i s mi csak rosszul silabizáltak Kakukfiának. Már megbocsásson de nekünk örökre Kakukfi maradjon s ezért az emlényünkért azzal adózunk önnek, hogy lenyomatjuk legutóbb érkezett és legmeghatóbb versét!

Völgyes héretetőknek sziklás úregében
Liljomon árnyában áll a barna lány.
Sütné szeme mereng, rőzsás füle épen
Színét veszteve egyre jobban halovány.
Béres völgykebelnek odvas sziklaormán
Én állok, mint hanyatt láncolt Prométhéus.
És szívemben ezer s ezer szikra forrván
Szavam hozzád esd csak mindig onnét Helus! stb.

No lássa ez már degek öntől, hogy a tisztán lírikus költészettől megvalva, a melodramai leíró klasszicitás örökszép mozdjára lepett. Erről a mozdjól és erről a hangról mindenki ráismer Önré!

HIRDETÉSEK.

97 1900 szám.

Arverési hirdetemny.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ar.-maróthi kir. törvény-

szék 1899 évi 5028 számú végzése következtében Huberth Vilmos ügyvéd által képviselt Garamvölgyi cökorgyár javára Valasek Mihály és társai ellen 118 kor. s jár. erejéig 1900 évi február hó 21-én foganatosított kötelezési végrehajtás utján lefoglalt és 630 kor. becsült következő ingóságok, n. m. lovak és őszbőrjűk nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a verébelyi kir. járásbírószág 1900-ik évi V. 152 számú végzés folytán 118 kor. tökékövetelés ennek az 1898 évi március hó 25 napjától járó 6% kamatai, 1% váltó díj és eddig összesen 75 kor. 43 filliben bírólág már megállapított költségek erejéig Felső-Győröndön végr. szenedettek lakásán leendő eszközlésére 1900 évi május hó 10 napjának délelőtti 9 órájára hadárüdül kitzeték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a leg-többet ígérőnek, szűkség esetén becsíron alul is el fognak adatni.

Kelt Verébelyen 1900. évi apr. 23. napján.

Szabó Lajos
kir. b. végrehajtó.

Arverési hirdetemny.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §. értelmében Levathich Csosztáv esodtómeggondnok kívánságára ezen-nel közzéteszi, hogy vagyonbukott Röth Ignác esodtómeggéhez tartozó s a esodlaltár 1. 437. 548. 653. 677. 679. 684. tételei alatt 99470 kor. 77 fill. értékben fölvetett fűszer és vas-árúk, üzleti berendezés stb. nyilvános árverésen eladotnak.

Az árverés megtartására, Léván, Bakó Ferenc házában tartott üzlethelyiségben valamint Iványi Andrásnál lévő lakhelyén 1900. május hó 14. es esetleg többi napjának d. e. 8 órája határidődül kitzeték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy a jelzett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108 §. értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsíron alól is eladotnak.

Léván, 1900. május 1.

Tonhaiser Jozsef.
kir. bír. végrehajtó.

Fischer Miksa

LÉVA.

Fa- és érczkoporsók, sirkoszorúk
ARANYBETŰS SZALLAGOK.

Temetkezési kellékek

RAKTÁRA.

Minek Pestre Minek Bécsbe ?

Mikor nálam minden
előpénz nélkül
50 krajczáros részletekre
kapni
5 évi jótállás mellett
Singer varrógépet 28 frtért
Ringschiff varrógépet 50 frt.

FISCHER MIKSA

varrógépraktára

LÉVA N.